

UCHWAŁA Nr 44 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 stycznia 1960 r.

w sprawie zasad realizacji inwestycji scentralizowanych w 1960 r.

W celu stworzenia warunków do zachowania równowagi pomiędzy zakresem inwestycji a wykonawstwem i zaopatrzeniem materiałowo-technicznym Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zatwierdzone w uchwale nr 449 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1959 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na 1960 r. zadania rzeczowe i limity inwestycyjne w zakresie inwestycji scentralizowanych poszczególnych resortów i województw są obowiązujące i powinny być dotrzymane, w szczególności co do:

- 1) terminów oddawania inwestycji do użytku, ustalonych w spisach tytułów na 1960 r., uzgodnionych z przedsiębiorstwami wykonawstwa inwestycyjnego w zawartych umowach,
- 2) przyrostu efektów produkcyjnych i usługowych w 1960 r.

2. Zwiększenie ogólnego limitu resortu lub województwa może nastąpić jedynie na podstawie decyzji Rady Ministrów.

§ 2. 1. Inwestycje objęte spisem tytułów inwestycji scentralizowanych na 1960 r. powinny w dniu 31 grudnia 1959 r. posiadać:

- 1) przy dokumentacji jednostadiowej — całość wymaganej dokumentacji,
- 2) przy dokumentacji wielostadiowej — zatwierdzone projekty wstępne (a dla inwestycji produkcyjnych — projekty wstępne wraz z harmonogramami budowy) oraz projekty techniczno-robocze dla poszczególnych obiektów przewidzianych do realizacji w 1960 r.

2. Nakłady na inwestycje nie posiadające w dniu 31 grudnia 1959 r. zatwierdzonych projektów wstępnych, wprowadzone do planu inwestycyjnego na podstawie uchwały nr 449 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1959 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na 1960 r., należy zawinkulować w rezerwach resortowych lub wojewódzkich. Zwolnienie z winkulaty może nastąpić po uzupełnieniu i zatwierdzeniu projektów wstępnych dla tych inwestycji, a w wyjątkowych przypadkach również — mimo braku projektów wstępnych — na podstawie decyzji Prezesa Rady Ministrów powziętej na wniosek właściwego ministra, zaopiniowany przez Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz ministra nadzorującego przedsiębiorstwo wykonawstwa inwestycyjnego, przewidziane jako generalny wykonawca.

3. W razie braku dokumentacji projektowo-kosztorysowej w zakresie przewidzianym w ust. 1 po dniu 31 grudnia 1959 r. bank blokuje środki finansowe w wysokości odpowiadającej limitowi inwestycyjnemu przewidzianemu w tytule inwestycyjnym na roboty budowlano-montażowe obiektów nie posiadających wymaganej dokumentacji. Odblokowanie tych środków dokonuje bank w miarę uzupełnienia poszczególnych części dokumentacji techniczno-roboczej.

4. Banki finansujące inwestycje sprawują kontrolę zgodności uruchamianych nakładów inwestycyjnych zawinkulowanych w rezerwach resortowych lub wojewódzkich z pierwotnym ich przeznaczeniem.

5. W razie niemożności uruchomienia zawinkulowanych nakładów inwestycyjnych zgodnie z ich przeznaczeniem nakłady te mogą być wykorzystane na inny cel jedynie na podstawie decyzji Prezesa Rady Ministrów, powziętej na wnio-

sek właściwego ministra zaopiniowany przez Przewodniczącą Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 3. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych), prezydium wojewódzkich rad narodowych (miast wyłączonych z województw) zobowiązują podległe im przedsiębiorstwa do bezwzględnego przestrzegania przy zawieraniu i realizowaniu umów na roboty budowlano-montażowe zasad ustalonych:

- 1) przez Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury — w zakresie sporządzania i zatwierdzania założeń oraz dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji i pozwoleń na prowadzenie robót budowlanych przez jednostki gospodarki państwowej
- 2) przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — w zakresie umów i rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe.

§ 4. 1. W celu zapewnienia zgodności planu inwestycyjnego z planem budownictwa oraz z planem zaopatrzenia materiałowo-technicznego zobowiązuje się:

- 1) inwestorów i wykonawców — do uzgodnienia w ramach zawartej umowy wieloletniej zakresu robót budowlano-montażowych przewidzianych do realizacji w 1960 r. (aneks roczny do umowy wieloletniej),
- 2) inwestorów — do zawarcia lub potwierdzenia już zawartych umów z dostawcami maszyn i urządzeń nietypowych, zwłaszcza w zakresie dostaw, które mają być zrealizowane w 1960 r.

2. Inwestorzy przedstawiają niezwłocznie bankom finansującym inwestycje do notyfikacji zawarte umowy i aneksy roczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1, oraz zlecenia wewnętrzne i zawiadomią o dokonanej notyfikacji wykonawców.

3. Warunkiem notyfikacji umowy i aneksów rocznych (zleceń wewnętrznych) przez bank jest:

- 1) posiadanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej, o której mowa w § 2 ust. 1,
- 2) zgodność zakresu przerobu zawartego w umowie na 1960 r., z zakresem oraz limitem zawartym w zatwierdzonym spisie tytułów,
- 3) zgodność terminów zakończenia robót w danym obiekcie z terminami ustalonymi w spisie tytułów.

W zakresie inwestycji nie zaliczonych do szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, w razie gdy terminy oddawania obiektów do użytku określone w umowie, a ustalone zgodnie z obowiązującymi zasadami rozdziału robót, odbiegają od terminów zawartych w spisach tytułów — należy przyjąć za obowiązujące terminy uzgodnione z wykonawcami robót.

4. W razie posiadania przez inwestora dokumentacji projektowo-kosztorysowej w zakresie ustalonym w § 2 ust. 1 tylko dla niektórych obiektów przewidzianych do realizacji w 1960 r. bank notyfikuje umowę, aneks roczny lub zlecenie wewnętrzne tylko częściowo. Uzupełniającej notyfikacji dokonuje bank na podstawie oświadczenia inwestora o uzupełnieniu brakującej dokumentacji.

5. 1) Zakazuje się uspołecznionym przedsiębiorstwom budowlano-montażowym z dniem 31 marca 1960 r. wykonywania robót budowlano-montażowych na podstawie umów nie notyfikowanych przez bank.

- 2) Po dniu 31 marca 1960 r. banki nie będą przyjmować do zapłaty faktur i innych dokumentów rozliczeniowych za roboty wykonane na podstawie umów i aneksów rocznych (zleceń wewnętrznych) uprzednio nie notyfikowanych przez banki.

§ 5. Podstawą do uruchomienia środków dla realizacji inwestycji jest złożenie w banku finansującym inwestycje:

- 1) umowy (aneksu rocznego lub zlecenia wewnętrznego) zawartej pomiędzy inwestorem a wykonawcą zgodnie z przepisami § 3,
- 2) spisu tytułów inwestycji scentralizowanych,
- 3) tytułu inwestycyjnego,
- 4) protokołu zatwierdzającego projekt wstępny wraz z harmonogramem realizacji budowy,
- 5) zbiorczego zestawienia kosztów budowy.

Szczegółowe przepisy w tej sprawie wyda Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącą Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 6. 1. Wprowadza się zakaz dokonywania w planie inwestycyjnym zmian polegających na:

- 1) zmniejszaniu limitów inwestycyjnych i ograniczaniu zakresu rzeczowego niektórych inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, wymienionych w wydanych odrębnie wykazach,
- 2) włączaniu i rozpoczynaniu nowych inwestycji w ciągu roku, nie objętych spisami tytułów na 1960 r., z wyjątkiem tytułów wprowadzonych do planu w wyniku poślizgu zakresu rzeczowego nie zrealizowanego w 1959 r. dla inwestycji nie objętych planem inwestycyjnym 1960 r.,
- 3) przenoszeniu nakładów inwestycyjnych zarówno pomiędzy tytułami, jak i w ramach tytułów:
  - a) z zakupów maszyn, urządzeń, sprzętu i inwentarza oraz z innych nakładów na roboty budowlano-montażowe,
  - b) z inwestycji produkcyjnych na inwestycje nieprodukcyjne.

W wyjątkowych przypadkach decyzję o przeniesieniu nakładów inwestycyjnych z inwestycji produkcyjnych na nieprodukcyjne może powziąć właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącą Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, a w zakresie planów terenowych — prezydium wojewódzkiej rady narodowej, o ile dokonanie takiej zmiany umożliwi przyspieszenie oddania inwestycji nieprodukcyjnych do użytku w roku 1960, a realizacja inwestycji produkcyjnej jest niemożliwa do wykonania w roku 1960;

- 4) przenoszeniu inwestycji ze scentralizowanych do zdecentralizowanych z wyjątkiem przypadków, gdy przeniesienie dotyczy udziałów w realizacji inwestycji wspólnych bądź budownictwa systemem powierniczym, które realizowane są w trybie inwestycji zdecentralizowanych.

2. W szczególnie ważnych i uzasadnionych przypadkach włączenie do spisu tytułów nowej inwestycji może nastąpić wyłącznie na podstawie decyzji powziętej przez Radę Ministrów. Przedstawiany przez zainteresowanego ministra wniosek o włączenie nowej inwestycji do spisu tytułów powinien być zaopiniowany przez Przewodniczącą Komisji Planowania przy Radzie Ministrów co do celowości podejmowanej inwestycji oraz przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych co do możliwości wykonawczych i zaopatrzenia w materiały budowlane tej inwestycji.

3. Decyzja Rady Ministrów, o której mowa w ust. 2, nie jest wymagana w razie wprowadzenia do planu inwestycyjnego nowego tytułu inwestycyjnego ze specjalnych celowych rezerw, przewidzianych w planie inwestycyjnym. Włączenia nowego tytułu zgodnego z przeznaczeniem celowej rezerwy dokonuje właściwy minister pod warunkiem posiadania wymaganej dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 7. 1. W razie niemożności wykonania całości zadań w zakresie poszczególnych tytułów lub składników inwestycyjnych z powodu trudności w wykonawstwie, zaopatrzeniu materiałowo-technicznym lub z innych przyczyn, zwolnione środki mogą być przeznaczone na inne tytuły (składniki) w celu:

- 1) przyśpieszenia oddania inwestycji do użytku w 1960 r. lub najdalej w 1961 r., a w związku z tym wcześniejszego uzyskania efektów produkcyjnych lub usługowych,
- 2) koncentracji nakładów i skrócenia cykli inwestowania.

2. Dokonywanie zmian w planie inwestycyjnym, o których mowa w ust. 1, nie może naruszać przepisów § 6. W związku z powyższym upoważnia się:

- 1) inwestorów — do dokonywania przesunięć nakładów w ramach tytułu inwestycyjnego zgodnie z zatwierdzoną dokumentacją projektowo-kosztorysową,
- 2) jednostki sprawujące bezpośredni nadzór nad inwestorami (zjednoczenia) — do dokonywania zmian pomiędzy tytułami w granicach limitów inwestycyjnych podległych im inwestorów,
- 3) ministerstwa (urzędy centralne) — do dokonywania przesunięć limitów inwestycyjnych pomiędzy podległymi zjednoczeniami lub jednostkami równorzędnymi.

3. Zmian limitów inwestycyjnych powodujących zmiany w ramach jednej części budżetu centralnego dokonuje właściwy minister, natomiast zmiany pomiędzy częściami budżetu centralnego dokonywane są w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 8. 1. Zmiany limitów inwestycyjnych planów terenowych powodujące zmiany w budżecie terenowym przeprowadzają rady narodowe i prezydium rad narodowych zgodnie z kompetencjami, wynikającymi z przepisów o prawie budżetowym, z wyjątkiem zmian określonych w § 6 ust. 1.

2. Zmiany limitów inwestycyjnych planów terenowych nie powodujące zmian w budżecie należą do kompetencji wydziałów (jednostek równorzędnych) prezydiów właściwych rad narodowych. Zarówno wydziały prezydiów rad narodowych, jak i inwestorzy nie mogą dokonywać zmian sprzecznych z przepisami zawartymi w § 6 ust. 1.

§ 9. 1. Zmiany w planie inwestycyjnym, powodujące zmiany zakresu robót budowlano-montażowych, muszą być uzgodnione z wykonawcą robót lub jego jednostką nadrzędną.

2. W razie rozszerzenia zakresu rzeczowego inwestycji w wyniku przeprowadzonych zmian zobowiązuje się inwestorów do zawarcia dodatkowych porozumień z wykonawcami lub dostawcami i złożenia ich w banku w celu bieżącej notyfikacji umów i aneksów rocznych.

§ 10. 1. W razie powstania na placu budowy awarii upoważnia się bank do udzielania inwestorom kredytów antycypacyjnych, umożliwiających pokrycie kosztów robót niezbędnych do usunięcia skutków tej awarii.

2. Wniosek o udzielenie kredytu antycypacyjnego na pokrycie kosztów awarii, składany przez inwestora w banku w uzgodnieniu z przedsiębiorstwem wykonawstwa inwesty-

cyjnego, powinien zawierać zobowiązanie inwestora do spłaty udzielonego kredytu w terminie późniejszym w drodze dokonania odpowiednich zmian w planie. Inwestor obowiązany jest spłacić zaciągnięty kredyt antycypacyjny albo w ramach danego tytułu inwestycyjnego, albo w drodze uzyskania dodatkowych środków od jednostki nadrzędnej, przy czym inwestor zachowuje prawo regresu w stosunku do biura projektowego lub przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego, o ile awaria powstała na tle błędu w projektowaniu lub wykonawstwie.

3. Roboty nie przewidziane mogą być wykonywane przez przedsiębiorstwa jedynie w ramach zawartej umowy wieloletniej i aneksu rocznego, w granicach pozostawionej na ten cel rezerwy w zbiorczym zestawieniu kosztów.

4. W razie wprowadzenia przez inwestora zmian w projekcie inwestycyjnym lub innych przeróbek i wynikających stąd dodatkowych robót budowlanych inwestor — po wstępnym uzgodnieniu z wykonawcą i bankiem — powinien wystąpić do swojej jednostki nadrzędnej o uzyskanie na ten cel uzupełniających środków. Jednostka nadrzędna nadzorująca inwestora podejmuje decyzję o przydziale dodatkowych środków po porozumieniu się z jednostką nadrzędną przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego. W uzasadnionych przypadkach jednostka nadrzędna przedsiębiorstwa wykonawstwa inwestycyjnego dokonuje równocześnie odpowiednich zmian w limitach zatrudnienia, funduszu, płac i w zaopatrzeniu materiałowym podległego przedsiębiorstwa, w zakresie niezbędnym do wykonania zwiększonego zakresu robót.

§ 11. 1. W celu zapewnienia ciągłości finansowania:

- 1) inwestycji wspólnych na terenie dzielnic przemysłowo-handlowych,
- 2) inwestycji urzędzeń komunalnych, finansowanych przez rady narodowe z udziałów jednostek gospodarczych, partycypujących w kosztach inwestycji (uchwała nr 72a Rady Ministrów z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie udziału państwowych jednostek gospodarczych objętych planem centralnym w kosztach inwestycji urzędzeń komunalnych — Monitor Polski Nr 32, poz. 182),

upoważnia się banki do udzielania inwestorom zastępczym lub odpowiednim organom rad narodowych kredytów antycypacyjnych na poczet udziału inwestorów-użytkowników w kosztach budowy tych urzędzeń — do wysokości przypadającego na rok planowy udziału tych inwestorów w powyższych kosztach ujętego w zatwierdzonych planach inwestycyjnych inwestorów-użytkowników.

2. Podstawę do udzielania kredytu antycypacyjnego stanowią program inwestycyjny oraz umowy o udział w kosztach budowy urzędzeń, o których mowa w ust. 1, zawarte między inwestorem zastępczym lub organem właściwej rady narodowej a inwestorami-użytkownikami.

3. Spłata kredytu powinna nastąpić z wpłat udziałów inwestorów-użytkowników.

4. W razie nieprzekazania przez inwestorów-użytkowników umownych udziałów w terminie do dnia 1 czerwca roku planowego, banki są upoważnione do dokonania na wniosek prezydium właściwej rady narodowej przymusowego przelewu środków z rachunków inwestycyjnych właściwych inwestorów na spłatę udzielonych kredytów.

5. Przepis ust. 4 nie ma zastosowania do inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt 1.

§ 12. 1. Banki finansujące inwestycje sprawują kontrolę nad celowym i oszczędnym wydatkowaniem środków na inwestycje, jak również nad przestrzeganiem dyscypliny inwestycyjnej.

2. Dla wykonania swoich zadań banki są uprawnione do żądania okazywania im, sporządzanych przez inwestorów w ramach obowiązujących przepisów, dokumentów planistycznych, sprawozdawczych umów i podstaw rozliczeń oraz dokonywania kontroli u inwestorów w zakresie działalności inwestycyjnej.

3. W razie stwierdzenia nieprawidłowości lub uchybień bank finansujący inwestycje zawiadamia o tym zainteresowanego inwestora i jego jednostkę nadrzędną oraz ministerstwo lub prezydium właściwej rady narodowej, a także wykonawcę robót budowlano-montażowych, składając jednocześnie wniosek o usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości i uchybień w terminie 14-dniowym. Po upływie tego terminu w razie nieusunięcia zgłoszonych nieprawidłowości bank wstrzymuje finansowanie inwestycji.

4. Zasady i tryb kontroli bankowej w zakresie inwestycji związanych z obronnością kraju, a realizowanych przez jednostki podległe Ministerstwu Obrony Narodowej, ustali Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

§ 13. 1. W planie inwestycyjnym na 1960 r. oprócz zmian określonych w §§ 6—9 mogą być dokonywane również zmiany formalne, wynikające ze zmian organizacyjnych lub z przekazywania zadań rzeczowych pomiędzy inwestorami.

2. Zmiany formalne dokonywane są:

1) w zakresie planu centralnego:

- a) przez ministra, gdy zainteresowani inwestorzy nadzorowani są przez różne jednostki podległe ministrowi,
- b) przez właściwe jednostki nadrzędne, jeśli zmiany są dokonywane pomiędzy nadzorowanymi inwestorami,

c) przez właściwych ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów, gdy zainteresowani inwestorzy podlegają różnym ministrom;

2) w zakresie planu terenowego:

- a) przez prezydium właściwej rady narodowej, jeśli zmiany dotyczą podległych inwestorów,
- b) przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej w pozostałych przypadkach.

3. Zmiany formalne pomiędzy planem centralnym a planami terenowymi dokonywane są przez właściwych ministrów i zainteresowane prezydium wojewódzkich rad narodowych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

4. Zmiany formalne pomiędzy województwami dokonywane są przez zainteresowane prezydium wojewódzkich rad narodowych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

5. Ministrowie oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych obowiązani są zawiadamiać Komisję Planowania przy Radzie Ministrów o dokonanych przesunięciach limitów pomiędzy ministerstwami (urzędami centralnymi) oraz województwami.

6. Przeniesienia kredytów budżetowych w związku ze zmianami, o których mowa w ust. 1—4, dokonuje się zgodnie z przepisami ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221).

§ 14. Traci moc uchwała nr 159 Rady Ministrów z dnia 15 maja 1958 r. w sprawie zasad dokonywania zmian w planie inwestycyjnym (Monitor Polski Nr 41, poz. 232).

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*